

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného **J. T. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy spolupáchateľstvom** podľa § 20 Trestného zákona, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2015 v Bratislave sťažnosti obvinených J. T., M. B., M. M. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 3. septembra 2015, sp. zn. 2 Tp 5/2015, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosti obvinených J. T., M. B., M. M. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením rozhodol sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica podľa § 76 ods. 3 Trestného por. o predĺžení lehoty väzby obvineným J. T., M. B. a M. M. do 27. decembra 2015 a zároveň rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. o nenahradení väzby obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „V predmetnej veci dôvodnosť podozrenia existuje a je opretá o dôkazné prostriedky doteraz nazhromaždené v spise. Toto konštatovanie platí naozaj bezvýhradne pokiaľ ide o skúmanú majetkovú trestnú činnosť, ktorej podstatu v zásade nespochybňujú ani obvinení (s výhradou obvinených B. a M., že o nej nevedeli). Stanovisko sudcu pre prípravné konanie k dôvodnosti trestného stíhania

síce neprejudikuje vinou obvineného, ale bez vysporiadania sa s otázkou dôvodnosti trestného stíhania by väzobné uznesenie bolo nepreskúmateľné.“ Sudca pre prípravné konanie s ohľadom na to, že vo veci nenastal významný relevantný posun v dôkaznej situácii na stranách 9 a 10 uznesenia v podstate zopakoval fakty, ktoré konštatoval pri svojich predošlých väzobných rozhodnutiach potvrdených sťažnostným súdom a ďalej uviedol: „V tomto štádiu trestného stíhania však nemôže byť úlohou rozhodnutia o väzbe definitívne sa vysporiadať s interpretáciou odznených slov – to bude až úlohou rozhodnutia v merite veci. Je však možné konštatovať, že odposluchy dokumentujú nielen scenár majetkovo-právnych prevodov, ale dávajú dôvod domnievať sa, že vo veci sa naozaj minimálne zvažovala vražda, minimálne jednej osoby – z kontextu komunikácie možno vyvodiť záver, že išlo o poškodenú V. Š.. Obsah odpočutej konverzácie tiež dôvodí záver o tom, že obvinení B. a M. mali o predmetnej veci oveľa viac informácií, než prezentovali pred sudcom pre prípravné konanie a pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Niet dôvodu opätovne nekonštatovať u všetkých obvinených aj dôvody kolúznej väzby a preventívnej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Pokiaľ ide o dôvodnosť tzv. kolúznej väzby možno konštatovať, že do veci je zaangažovaných viacero osôb v rôznych pozíciách, ktorých prípadná účasť na skutku, resp. vedomosti o ňom sa budú musieť ešte preverovať. Už z doteraz zabezpečených dôkazných prostriedkov je evidentné, že obvinení (z obvinených najmä J. T.) majú kontakty na tieto osoby, intenzívne s nimi komunikujú, pričom všetko nasvedčuje tomu, že podozrenie najmä z prípravy naozaj sofistikovanej ekonomickej trestnej činnosti je reálne a ide o kontinuálne konanie spočívajúce v zabezpečovaní viacerých krokov. V takýchto prípadoch už samotná sofistikovanosť a prepracovanosť plánu, súčasťou ktorého je viacero osôb, môže byť skutočnosťou dostatočne konkrétnou na to, aby bolo možné situáciu vyhodnotiť tak, že obava z nezákonného ovplyvňovania trestného stíhania, najmä pôsobením na svedkov, ktorí budú ešte vo veci vypočutí, nie je abstraktného charakteru a je reálna. Z obdobných dôvodov tak podľa názoru sudcu pre prípravné konanie existuje aj reálna obava, že obvinení budú pokračovať v trestnej činnosti, prípadne dokonajú trestný čin, ktorý pripravovali. Takáto reálna obava v prípade prípravy na trestný čin spočíva už v púhom fakte, že ide o pripravovanie trestného činu, teda následok ešte nenastal, pričom pokiaľ by do konania obvinených nevstúpili orgány činné v trestnom konaní, je možné ba dokonca pravdepodobné, že plánovaný následok by nastal (ako už bolo uvedené, plánovaný ekonomický efekt nemohol reálne nastať, resp. by bol veľmi nepravdepodobný – a to aj za situácie občiansko-právnych sporov, o ktorých hovoril obvinený T., ak by žila osoba, ktorá potvrdí falšovanie dokumentov a na základe ktorých kataster vykoná majetkovo-právne

zmeny). V každom prípade platí, že do konania všetkých obvinených osôb pred ukončením eventuálnej trestnej činnosti vstúpil orgán činný v trestnom konaní, ktorý zamedzil v pokračovaní protiprávnej činnosti. Ak by sa však tak nestalo, je možné sa reálne domnievať, že obvinené osoby by v protiprávnej činnosti pokračovali, pričom zásah orgánov činných v trestnom konaní takúto možnosť do dôsledku neeliminuje. V takýchto prípadoch sa zásah do osobnej slobody obvinených osôb stáva nielen legálnym a legitímnym, ale vo vzťahu k závažnosti konania aj zásahom proporcionálnym. Je teda naozaj veľmi pravdepodobné, že v prípade nepredĺženia väzby by obvinené osoby mohli konať vyššie popísaným spôsobom. Je vo všeobecnom záujme zabezpečiť objektívne a ničím nerušené vyšetrenie stíhanej trestnej veci, a to v prípade potreby aj prostredníctvom väzobného stíhania obvinených. Dôvody väzby neboli ani v tomto štádiu konania s poukazom na už vyššie uvedené nijako oslabené. Možno konštatovať, že v tomto prípade vyšetrovateľ i prokurátor vo veci konal spôsobom, ktorý ešte nemožno vyhodnotiť ako tak závažné priet'ahy v konaní, ktoré z hľadiska záujmov ochrany spoločnosti by mali tzv. fatálny následok – prepustenie obvinených osôb len z dôvodu pomalej práce orgánov činných v trestnom konaní. Aj čiastočný súhlas sudcu pre prípravné konanie s výhradami obhajoby ho však doviedol k záveru, že väzbu v tomto prípade je potrebné predĺžiť o tri mesiace, v rámci ktorých všetky plánované úkony, na ktoré prokurátor poukazuje, bude možné uskutočniť“. Ďalej sa sudca pre prípravné konanie vyjadril k obtiažnosti samotnej veci a vysvetlil, prečo nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podali riadne a včas sťažnosť všetci traja obvinení a prokurátor.

Obvinený J. T. v sťažnosti uviedol: „Rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, podľa môjho názoru nevykazuje znaky zákonného rozhodovania v zmysle zákona – Trestného poriadku § 72 ods. 2, v zmysle ktorého rozhodnutie o väzbe musí byť odôvodnené aj skutkovými okolnosťami a je teda v priamom rozpore s čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky ako aj v rozpore s čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, pretože odo dňa obvinenia obvineným pre skutok „prípravy vraždy“ vyšetrovací spis neobsahuje žiaden procesne spôsobilý dôkaz, na podklade ktorého by bolo možné hovoriť o dôvodnom podozrení, že skutok spáchali obvinení. Nikto, od sudcu pre prípravné konanie neočakáva prejedukovanie viny či neviny v tomto štádiu trestného konania, očakáva

sa, ale zákonom predpísané vysporiadanie sa s aktuálnym stavom vo veci, t.j. že podstatným je to, čo vyplýva z dokazovania a nie to, čo je formálne uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, teda či existujú dôkazy, z ktorých sa dajú vyvodit' skutkové okolnosti, ktoré sa kladú obvineným za vinu a na ich podklade dospieť k záveru, či vznesené obvinenie je aj naďalej dôvodné. Takémuto záveru sa sudca pre prípravné konanie účelovo vyhýba, resp. dôvodnosť vzneseného obvinenia posudzuje na základe „úvahy“ a z toho odvodenej „hypotézy“, neberúc do úvahy absenciu akéhokoľvek relevantného dôkazu, ktorý by bol v spise a neberúc do úvahy mnohonásobne dôkazmi preukázanú nedôvodnosť vzneseného obvinenia pre skutok „prípravy úkl. vraždy“. Z tohto dôvodu malo byť následne namieste konštatovanie nenaplnenia väzobnej podmienky z dôvodu absencie tzv. materiálnej podmienky pre ďalšie trvanie väzby, čo má mať za následok „fatálne“ rozhodnutie, pretože žiadne iné do úvahy nepripadá. V súvislosti so skutkom „podvodu“, ku ktorému som sa priznal a oľutoval jeho spáchanie, je konštatovanie sudcu pre prípravné konanie o existencii dôvodov väzby, ako boli doteraz viacerými rozhodnutiami súdov sumarizované, kvôli závažnosti prešetrovanej majetkovej trestnej činnosti, bez reálneho základu pretože v tomto skutku boli zrealizované všetky úkony pre meritórne rozhodnutie. Nie je teda pravdou, že v súvislosti s mojím priznaním je potrebné zaobštarávať ďalšie pre konanie potrebné dôkazy v hypotetickej rovine úvah. Nie je totiž pravdou ani skutočnosť uvádzaná sudcom pre prípravné konanie v uznesení o predĺžení lehoty trvania väzby týkajúca sa potreby vykonania dôkazu – prekladu anglicky písaných dokumentov, pretože takýto preklad anglicky písaných dokumentov už vypracovaný a do spisu doložený bol, ako to vyplýva z Návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby (str. 4; str. 5 Návrhu) PhDr. R. B. bol opatrením pribráný prekladateľ.... preklady už boli vyhotovené a sú súčasťou vyšetrovacieho spisu. Taktiež je neprijateľné vyjadrenie sudcu pre prípravné konanie, resp. akceptácia nečinnosti – liknavosti orgánov činných v trestnom konaní, ktoré sa má odraziť v podobe ďalšieho trvania – predĺženia trvania väzby obvinených. Nemôže predsa nevedieť policajt – vyšetrovateľ elitnej policajnej agentúry (NASA), čo je predmetom trestného stíhania obvineného a čo v súvislosti s takým stíhaním je obligatórne v konaní vykonať (pribratie znalca psychológ – psychiater) a to platí aj pre (expertízne skúmanie) a pod... V závere by som chcel uviesť, že nie je možné sa stotožniť ani s konštatáciou sudcu pre prípravné konanie týkajúcou sa dôvodnosti kolúznejskej tak preventívnej väzby. Už samotnou absenciou materiálnej podmienky väzby sú tieto dôvody anulované, nehovoriac o ďalších aspektoch svedčiacich o nedôvodnosti ďalšieho trvania väzby. Preto navrhujem Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko

Banská Bystrica o predĺžení lehoty trvania väzby zrušil a rozhodol v zmysle zákona tak, že lehotu trvania väzby nepredlžuje.“

Obžalovaní M. B. a M. M. a ani prokurátor doposiaľ svoje sťažnosti neodôvodnili.

Najvyšší súd ako nadriadený orgán v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. por., na základe podaných sťažností preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú, alebo nie sú v sťažnosti uvedené a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne, a tak zistil, že sťažnosti obvinených ani prokurátora nie sú dôvodné.

V rámci procesného postupu sudca pre prípravné konanie postupoval bezchybne, keď dodržal základné zásady trestného konania a procesné ustanovenia upravujúce postup sudcu pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že sudca pre prípravné konanie doposiaľ rozhodoval o väzbe obvinených nasledovne:

- uznesením, sp. zn. 2Tp/5/2015, z 2. marca 2015 (č.l. 566 až 572 zv. 3) rozhodol o vzatí obvinených J. T., M. B. a M. M. do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Lehota väzby obvineným začala zhodne plynúť 27. februára 2015 o 09.45 hod. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 Tost 7/2015, z 24. marca 2015 (č. l. 573 až 576 zv. 3) postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosti obvinených podané proti označenému uzneseniu ako nedôvodné,

- uznesením, sp. zn. 2Tp/5/2015, z 21. mája 2015 (č. l. 990 až 996 zv. 4) zamietol žiadosť obvineného M. B. o prepustenie z väzby, neprijal ním ponúknutý písomný sľub, neprijal

ponuku peňažnej záruky a nenahradil väzbu menovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 5 Tost 19/2015, z 11. júna 2015 (č. l. 916 až 918 zv. 4) zamietol sťažnosť menovaného proti označenému uzneseniu ako nedôvodnú,

- uznesením, sp. zn. 2Tp/5/2015, z 21. júla 2015 (č. l. 1604 až 1609 zv. 5) zamietol žiadosť obvineného J. T. o prepustenie z väzby a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 2 Tost 27/2015, z 11. augusta 2015 (č. l. 1610 až 1611 zv. 5) zamietol sťažnosť obvineného T. proti označenému uzneseniu ako nedôvodnú,

- uznesením, sp. zn. 2Tp/5/2015, z 29. júla 2015 (č. l. 1598 až 1603 zv. 5) zamietol žiadosť obvineného M. B. o prepustenie z väzby na slobodu, neprijal ním ponúknutý písomný sľub, ani ponuku peňažnej záruky, neprijal záruku dôveryhodnej osoby za správanie sa obvineného a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Uznesenie sa stalo právoplatným 29. júla 2015,

- uznesením, sp. zn. 2Tp/5/2015, z 3. septembra 2015 rozhodol o predĺžení lehoty väzby obvineným do 27. decembra 2015 a o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Označené uznesenie je predmetom sťažnostného konania.

Z uvedeného prehľadu vyplýva, že o väzbe obvinených bolo doposiaľ rozhodované priebežne, plynulo a urýchlene v súlade s § 2 ods. 6 Tr. por. čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. c/, ods. 3, ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že od vznesenia obvinenia - 28. februára 2015 vyšetrovateľ vykonal nasledovné procesne relevantné úkony:

- 28.2.2015 vypočul všetkých troch obvinených a svedka P. (č.l. 59, 64, 69, 116),
- 6.3.2015 vydal výzvu na vydanie veci (č. l. 675 zv. 3),
- 13.3.2015 vypočul svedka K. (č. l. 622 zv. 3),
- 16.3.2015 realizoval vydanie veci (č. l. 673 zv. 3),
- 24.3.2015 vykonal domovú prehliadku (č. l. 656 zv.3) ,

- 31.3.2015 vydal uznesenie o pribratí znalca (č. l. 633 zv. 3),
- 13.4.2015 vypočul svedka P. (č. l. 627 zv. 3),
- 14.4.2015 vydal uznesenie o pribratí znalca (č. l. 636 zv. 3),
- 22.4.2015 vypočul obvineného B. (č. l. 613 zv. 3),
- 23.4.2015 predložil návrh prokurátorovi ... (č.l. 642 zv. 3),
- 28.4.2015 vydal opatrenie o ... (č.l. 640 zv. 3),
- 4.5.2015 vypracoval návrh na vydanie príkazu ... (č.l. 1072 zv. 4),
- 6.5.2015 vypočul svedkyňu K. (č.l. 1013 zv. 4),
- 20.5.2015 vypočul svedkyňu K. (č.l. 1018 zv. 4),
- 20.5.2015 vypočul svedkyňu P. (č.l. 1023 zv. 4),
- 8.6.2015 vypočul svedka P. (č.l. 1027 zv. 4),
- 24.6.2015 vypočul svedka L. (č.l. 1064 zv. 4),
- 14.7.2015 vypočul svedka D. (č.l. 1649 zv. 6),
- 28.7.2015 vypočul svedka K. (č.l. 1654 zv. 6),
- 11.8.2015 vypočul svedkyňu Š. (č.l. 1641 zv. 6),
- 11.8.2015 vypočul svedka Ing. P. (č.l. 1661 zv. 6),
- 12.8.2015 vypočul obvineného T. (č.l. 1626 zv. 6),
- 17.8.2015 vypočul svedkyňu JUDr. D. (č.l. 1666 zv. 6),
- 19.8.2015 predložil prokurátorovi podnet na predĺženie lehoty väzby (č.l. 1707 zv. 6).

Aj z tohto prehľadu len najdôležitejších a procesne relevantných procesných úkonov vyplýva, že vyšetrowanie prebieha plynulo, bez „hluchých miest“, a preto si najvyšší súd neosvojil námietky obvineného T. o liknavom postupe vyšetrowateľa pri vykonávaní procesných úkonov.

Sudca pre prípravne konanie sa v uznesení o predĺžení lehoty väzby rozsiahlo vyjadril k materiálnym dôvodom väzby – opodstatnenosti trestného stíhania a existencii dôvodov väzby, pričom najvyšší súd považuje tieto vyjadrenia a závery za dostatočné a presvedčivé, osvojil si ich, a preto na ne odkazuje s tým, že opätovné rozoberanie tých istých skutočností považuje za nadbytočné.

Najvyšší súd k vyššie uvedenému len stručne dodáva, že podozrenie o dôvodnosti trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin podvodu sa priznaním obvineného T. znásobilo. Závažnosť, rozsah i sofistikovaný spôsob vykonania už len tohto obzvlášť

závažného zločinu v spojení s bohatou kriminálnou minulosťou všetkých obvinených, preukazujúcou neochotu akceptovať právne normy tejto spoločnosti, a dokumentujúcou ich výrazné sklony k páchaniu trestnej činnosti, sama osebe potvrdzuje opodstatnenosť obmedzenia ich osobnej slobody formou väzby, a to v lehote tak, ako to určil sudca pre prípravné konanie.

V štádiu prípravného konania nemožno žiadať od súdu komplexné zaoberanie sa vinou obvinených pre stíhaný trestný čin, pretože by to znamenalo prejudikovanie konečného záveru, čo nie je prípustné. Preto sa ani obvinený T. nemôže oprávnene už v tomto štádiu konania domáhať podrobných záverov súdu k opodstatnenosti trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy. Len úvahy sudcu pre prípravné konanie k tejto otázke - podozreniu, nie vine, sú a boli namieste o to viac, že ich najvyšší súd považuje za akceptovateľné a zodpovedajúce súčasnej dôkaznej situácii.

K samotnému rozhodnutiu o predĺžení lehoty väzby najvyšší súd uvádza, že nezistil porušenie, či nedodržanie podmienok na takéto rozhodnutie uvedených v ustanovení § 76 ods. 3 Tr. por. Medzi tieto patrí i dosiahnutie účelu trestného konania, ktorým je náležité zistenie a objasnenie trestného činu jeho páchatel'a a jeho spravodlivé potrestanie, ak sa preukáže vina.

Z návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby zrozumiteľne vyplýva, že doposiaľ sa mu nepodarilo náležite objasniť všetky okolnosti a skutočnosti smerujúce k tomu, aby mohol zodpovedne rozhodnúť buď o podaní obžaloby alebo o inom procesnom postupe, či inom rozhodnutí. Potrebu doplnenia dokazovania aj najvyšší súd považuje za opodstatnenú a lehotu určenú sudcom pre prípravné konanie za primeranú s ohľadom i na obtiažnosť vyšetrovanej trestnej činnosti, ku ktorej sa už vyjadril samotný sudca pre prípravné konanie.

Hoci obžalovaní B. a M. doposiaľ neodôvodnili svoje sťažnosti je nesporné, že nie sú spokojní s ďalším trvaním obmedzenia ich osobnej slobody. Závery najvyššieho súdu vyslovené vyššie sa však vzťahujú aj na nich, pretože formálne i materiálne podmienky ďalšieho pretrvávania väzby sú dané aj u nich, nedošlo k ich oslabeniu tak, že by bolo nevyhnutné konštatovať neproporcionalitu väzby k závažnosti (obtiaznosti a rozsahu) stíhanej trestnej činnosti.

Prokurátor síce neodôvodnil svoju sťažnosť, z povahy veci ale vyplýva, že nie je spokojný s tým, že jeho návrhu nebolo vyhovené v plnom rozsahu (predĺženie lehoty väzby o štyri mesiace). Početnosť a náročnosť procesných úkonov, ktoré je nevyhnutné podľa prokurátora (viď jeho návrh na predĺženie lehoty väzby) ešte vykonať si aj podľa najvyššieho súdu nevyžaduje lehotu až štyroch mesiacov. Tu najvyšší súd pripomína znenie § 2 ods. 6 Tr. por., podľa ktorého musia byť väzobné veci vybavované prednostne a urýchlene.

Pokiaľ sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu rozhodol o nahradení väzby obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka rozhodol správne. Odôvodnenie takéhoto rozhodnutia: „Možno sa oprávnene domnievať, že dohľad by v tomto prípade bol len formálnym krokom, účelovo zameraným na prepustenie z väzby, ktorý v konečnom dôsledku nemá vnútorný obsah, spočívajú v reálnom splnení toho, čo by dohľad mal zabezpečiť“, považuje najvyšší súd za prijateľné a akceptovateľné a dopĺňa, že na pozitívne rozhodnutie o nahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka musia byť splnené podmienky uvedené v § 80 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 Tr. por.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo písm. c/ môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

c) s ohľadom na **osobu** obvineného a **povahu** prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 80 ods. 2 tretia veta Tr. por. ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a/ až písm. c/ alebo písm. e/, alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4, možno záruku alebo sľub prijať, alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú **výnimočné okolnosti prípadu**.

Hoci doslovné znenie Trestného poriadku nepripúšťa nahradenie väzby procesnými prostriedkami uvedenými v ustanovení § 80 ods. 1 Tr. por. a § 81 ods. 1 Tr. por., v prípade ak je u obvineného zistený a ustálený dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. – tzv. kolúzna väzba, v rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn.

I. ÚS 100/2004, I. ÚS 230/2004) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 57/2005) sa pripustila možnosť nahradenia väzby aj vo vzťahu k dôvodom tzv. kolúznej väzby, a to s poukazom na ustanovenie článku 5 ods. 3 druhá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 17 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Preto rozhodovanie o nahradení väzby označenými procesnými prostriedkami aj v prípade, ak ide o tzv. kolúznu väzbu, je v súlade s rozhodovacou činnosťou ústavného súdu i najvyššieho súdu.

Najvyšší súd pri úvahách či možno väzbu obvinených T., B. a M. nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka dospel k zhodnému - negatívnemu záveru ako sudca pre prípravné konanie, pretože **osoby** obvinených (T. – 11x súdne postihnutý, B. – 4x súdne postihnutý a M. – 4x súdne postihnutý) a ani **povaha prejednávaného prípadu** (sofistikovaná majetková trestná činnosť s možnou snahou o zahladenie stôp zavraždením dôležitej svedkyne) nedávajú dostatočnú záruku, že by účel väzby mohol byť dosiahnutý dohľadom probačného a mediačného úradníka. Z predloženého spisu nevyplývajú ani **výnimočné okolnosti prípadu** oprávňujúce možnosť úvah súdu o nahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

S ohľadom na vyššie uvedené nepovažoval najvyšší súd sťažnosti obvinených a prokurátora za dôvodné, a preto ich zamietol postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. septembra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Vypracoval: JUDr. Martin Bargel

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová